LES - MIKY KLOBOUK

```
D                                EMI
KDE LES DŘÍVE STÁVAL,TAM UŽ NENÍ NIC,
A                                D           A
OKRAJ ZDOBILA MU KRAJKA Z BÍLÝCH A ZTEPILÝCH BŘÍZ.
D                              EMI
KAŽDÝ ČAS MÁ PŘECE RUB A TAKY LÍC,
A                           D
JAK JE TEDY MOŽNÉ,ŽE TU NENÍ NIC.
G                     A             D        G
PRO PÁR MINCÍ ŽLUTÝCH,TEN LES MUSEL UMŘÍT,ODEJÍT,
A                          D
NĚKDO ASI CHTĚL MÍT ZLATÝ DŮM,
G                  A             D          HMI
ZÁKON DÁ SE PŘECE,VŽDYCKY LEHCE PŘELSTÍT,OBEJÍT,
G                    A          D
ČLOVĚK BERE SI VŽDY OD KAŽDÉHO PŮL.

LES NÁM DŘÍVE MÁVAL Z DÁLKY NA POZDRAV,
PYŠNĚ STÁVAL TU JAK PESTRÝ A NÁDHERNÝ PÁV.
ZELENÝM MANTLEM BYL A UMĚL V ZIMĚ HŘÁT,
TAM DĚTI CHODILY SI PO CELÝ ROK HRÁT.
INDIÁN A PSANEC,NEBO KOVBOJ,LUPIČ,DESPERÁT,
KAŽDÝ MALÝ HOCH MĚL V TOMHLE LESE RÁJ,
DO HRY VŠICHNI KLUCI DALI SRDCE,ČEST A BOJE ŘÁD,
TAK LES CHRÁNIL JE A DOBŘE VYCHOVAL.

TEĎ TU NOVÉ DOMY BUDOU ASI STÁT,
NIKDO NETUŠÍ KAM DĚTI Z MĚSTA,BUDOU UTÍKAT.
VŠICHNI TOUŽÍ TADY MÍT DŮM JAKO HRAD,
SAMÝ BETON,ASFALT,Z AUŤÁKŮ SMRAD.
POPELNICE MÍSTO STROMŮ BUDOU,JAKO VOJSKO STÁT,
LIDÉ NEUVIDÍ SLIČNOST BÍLÝCH BŘÍZ,
BOROVICE VŮNĚ,SMRKY,JEDLE A LAVICE Z KLÁD,
NA TY ČASY BUDEM JENOM VZPOMÍNAT.
```